

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/401/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519206760
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7519206760.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu Obec Sokol', Sokol', Kostolianska 159/10, IČO: 00 324 752, zast. JUDr. Evou Hencovskou, advokátkou, Advokátska kancelária, Košice, Bajzova 2, proti žalovanému S.. Z. Š., nar. XX.XX.XXXX, T., Q. XXX/X, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 12C/216/2019 z 29.10.2019 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení uviedol, že návrhom zo dňa 15.10.2019, doručeným Okresnému súdu Košice - okolie dňa 18.10.2019, sa žalobca domáhal vydania neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť vypratať 1- izbový byt č. X, nachádzajúci sa na 1. nadzemnom podlaží bytového domu so súpisným číslom XXX na ul. Q. L. obci T., umiestnený na pozemku parc. reg. "C" č. X Polyfunkčná budova o výmere 1510 m², vedenej Okresným úradom Košice - okolie, katastrálnym odborom na LV č. XXXX pre kat. úz. T., obec T., okres Košice- okolie (ďalej len „predmetný byt“).

3. V návrhu uviedol, že ako vlastník predmetného bytu na základe Zmluvy o nájme bytu č. 3/2016-2 (ďalej len „nájomná zmluva“) v súlade so všeobecne záväzným nariadením obce č. 2/2009 (ďalej len VZN č. 2/2009), ktorým sa stanovujú zásady pridelovania obecných bytov v obci Sokol', pridelil predmetný byt do užívania žalovanému podľa čl. IV. ods. 1 nájomnej zmluvy na dobu určitú od 22.09.2016 do 30.09.2019. V zmysle článku IV. ods. 2 nájomnej zmluvy mal žalovaný ako nájomca v súlade s VZN č. 2/2009 právo na opakované uzatvorenie nájomnej zmluvy za splnenia nasl. podmienok: 1/ ak požiadal prenajímateľa o opakované uzatvorenie nájomnej zmluvy najneskôr dva mesiace pred uplynutím dohodnutej doby nájmu, 2/ nájomca naďalej spĺňa podmienky nájomcu určené vo VZN č. 2/2009 s výnimkami uvedenými v tomto VZN, 3/ nie je daný dôvod na vypovedanie nájmu bytu zo strany prenajímateľa podľa § 711 ods. 1 Obč. zák. a 4/ nájomca nemá žiadne záväzky voči prenajímateľovi. Žalovaný vyššie uvedené podmienky nesplnil, nepožiadaval v stanovenej lehote o uzatvorenie nájomnej zmluvy, nesplnil podmienky nájomcu určené vo VZN č. 2/2009 a žalobcovi vznikol dôvod na vypovedanie nájmu podľa § 711 ods. 1 Obč. zák.. Nakoľko žalovaný sústavne narušoval pokojné bývanie ostatných nájomcov alebo vlastníkov bytov, ohrozoval ich bezpečnosť a porušoval dobré mravy v dome, správanie žalovaného sa stalo nevyspytateľným, neúnosným a ohrozujúcim zdravie a život ostatných nájomcov bytov vrátane detí, s poukazom na to, že nájomný vzťah medzi žalobcom a žalovaným skončil ku dňu 30.9.2019, žalobca vyzval žalovaného, aby mu odovzdal byt v stave, v akom ho prevzal v súlade s čl. 7 ods.

5 nájomnej zmluvy. Žalovaný napriek opakovaným výzvam žalobcu naďalej zotrúva v byte aj po ukončení nájomného vzťahu a odmieta sa z bytu vysťahovať. Žalovaný pritom nemá nárok na bytovú náhradu a to ako v zmysle čl. IV. nájomnej zmluvy, tak ani podľa § 5 zákona č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a s bytovými náhradami a preto mu ukončení nájomného vzťahu vznikla povinnosť okamžite sa vysťahovať. Žalovaný tým, že naďalej býva v predmetnom byte poškodzuje tým jednak vlastnícke práva žalobcu, ale svojim správaním hrubo porušuje domový poriadok a ohrozuje ostatných nájomcov bytov, vo vzťahu ku ktorým sa správa agresívne, títo sú vystavovaní jeho vulgárnym slovným atakom, osočovaniu a rušeniu nočného pokoja. Žalovaný neprimerane zasahuje do práv ostatných nájomcov bytov, narúša ich integritu, právo na pokojné bývanie, vyvoláva v nich strach a obavu o život a zdravie. Nájomcovia bytového domu dokonca spísali petíciu, ktorú doručili žalobcovi so žiadosťou o zamedzenie ďalším útokom žalovaného a tento problém bol pod tlakom udalostí prejednaný aj na pracovnej porade Bytovej komisie so starostom a s nájomníkmi Bytového domu dňa 14.8.2019. Žalobca sa počas snahy o komunikáciu so žalovaným, z odpovede žalovaného na výzvu o vypratanie bytu, dozvedel, že žalovaný trpí závažnou psychiatrickou diagnózou - paranoidnou schizofréniou. Žalovaný na základe podnetov zo strany ostatných nájomcov má vedomosť o tom, že násilné konanie žalovaného eskaluje. V jednom z prípadov musela byť privolaná policajná hliadka, z dôvodu, že žalovaný sa jednej z nájomníčok p. L. H. vyhrážal zabitím, pričom od tohto incidentu má táto obavu voľne sa pohybovať v bytovom dome, má zo žalovaného strach a bojí sa aj o svoje deti. Ďalší incident bol zaznamenaný vo vzťahu k nájomcovi p. J. Y., ktorý sa v dôsledku rušenia nočného pokoja nemôže vyspať, nevie sa sústrediť v práci a vo všeobecnosti to narúša jeho bežné fungovanie počas dňa. Závažnosť popisovanej situácie podľa žalobcu zdôrazňuje fakt, že na prizemí bytového domu sa nachádza materská škôlka, pričom žalovaný verbálne útočil aj na maloleté deti. Žalobca preto zastáva názor, že je namieste, aby mu bola zo strany súdu poskytnutá urgentná súdna ochrana spočívajúca v uložení povinnosti žalovanému byt vypratať. Žalobca má za to, že dostatočne osvedčil splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a to najmä nebezpečenstvo hrozacej ujmy, ktoré je dané tým, že žalovaný neoprávnene užíva byt po skončení nájomného vzťahu ako aj vzhľadom k tomu, že podľa vlastných vyjadrení žalovaného tento trpí závažnou diagnózou - paranoidnou schizofréniou, pre ktorú je jeho správanie nevypočítateľné, agresívne a nebezpečné pre ostatných nájomcov a ďalej je to potreba naliehavej a nevyhnutnej úpravy pomerov, ktorá spočíva v tom, že nenariadením neodkladného opatrenia zo strany súdu by vznikol priestor pre konanie, ktoré by vytvorilo nezvratný stav, prípadne pre také konanie, ktoré by viedlo k neodstrániteľným následkom. Žalobca preto považuje za jednu z úloh inštitútu neodkladného opatrenia eliminovať kontakt žalovaného s ostatnými nájomcami, predovšetkým maloletými deťmi a bezprostredne a rýchlo reagovať na aktuálne vzniknutý stav.

4. Žalobca ako dôkaz preukazujúci jeho tvrdenia uvádzané v návrhu označil a predložil: Zmluvu o nájme bytu č.3/2016-2 zo dňa 24.8.2016, Dodatok č. 1 k zmluve o nájme bytu zo dňa 24.8.2016, Zápisnicu z pracovnej porady bytovej komisie so starostom a s nájomníkmi bytového domu zo dňa 14.8.2019, Petíciu obyvateľov bytového domu na Q. ul.XXX/X,T. za skončenie nájomnej zmluvy a vysťahovania pána S.. Z. Š., Všeobecne záväzné nariadenie obce T. Č.. X/XXXX, ktorým sa ustanovujú zásady pridelovania obecných bytov v obci T. zo dňa 20.12.2009, Výpis z LV č. XXXX, výpis z SMS komunikácie medzi starostom obec T. a odporcom, Potvrdenie OR PZ v Košiciach - okolie, odbor poriadkovej polície zo dňa 5.8.2019 o oznámení vo veci nebezpečného vyhrážania, Upovedomenie OR PZ v Košiciach - okolie, odbor poriadkovej polície zo dňa 13.8.2019 o vznesení obvinenia voči S.. Z. Š., Lekárska správa z psychiatrickej ambulancie pre dospelých zo dňa 25.9.2019, Predvolanie p. J. Y. vo veci prejednávania priestupku.

5. Súd vychádzajúc z § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d/, § 326 ods. 1 a § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, 2 C.s.p., § 685 Obč. zák. (citujúc ich znenie), z predložených listín mal za osvedčené, že žalobca je výlučným vlastníkom predmetného bytu. Zároveň mu bolo osvedčené, že medzi žalobcom a žalovaným existuje právny vzťah založený zmluvou o nájme bytu zo dňa 24.8.2016, na základe ktorej žalobca prenechal žalovanému do užívania predmetný byt, pričom uvedená zmluva bola uzatvorená na dobu určitú od 22.9.2016 do 30.09.2019. Taktiež mal súd z predložených listinných dôkazov osvedčené, že žalovaný svojim správaním ohrozuje ostatných nájomcov v predmetnom bytovom dome.

6. Poukázal na to, že neodkladné opatrenie ako nástroj civilného sporového konania možno aplikovať na také prípady, kedy si situácia vyžaduje okamžitú úpravu pomerov medzi stranami do času, než tieto nebudú usporiadané natrvalo, že znenie ustanovenia § 330 C.s.p. uvádza, že možno nariadiť aj také neodkladné opatrenie, ktorého výrok bude totožný s výrokom vo veci samej, avšak to len za splnenia

podmienky, že to povaha veci pripúšťa. Súd je povinný vždy individuálne vyhodnotiť, či povaha veci pripúšťa nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia z hľadiska totožnosti výrokov.

7. Z hľadiska posúdenia dôvodnosti predmetného neodkladného opatrenia mal za dôležité, že žalovaný má v nehnuteľnosti, ktorej vypratania sa žalobca domáha svoje obydlie. Ide tu o ústavou chránené právo každého človeka na nedotknuteľnosť obydli a právo na súkromie (čl. 16, 21 Ústavy Slovenskej republiky). To sa prejavuje aj v tom, že žiadna osoba nemôže byť zbavená svojho obydliá inak ako zákonom prípustným spôsobom, bez ohľadu na to, či žalovaný býva v nehnuteľnosti bez právneho dôvodu. Uloženie povinnosti vypratať prenajatý byt predstavuje konečné riešenie, neupravuje pomery, ale spor bez ďalšieho ukončí. Vyhovením navrhovaného neodkladného opatrenia sa fakticky vytvorí rovnaký stav, aký by nastal uložením povinnosti žalovanému meritórnym rozhodnutím predmetný byt vypratať. Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné jeho doručením. Je pravda, že ho možno napadnúť odvolaním, avšak to nemá vplyv na jeho okamžité vykonanie. Takto sa dotknutá osoba síce môže odvolať, ale neovplyvní to, že sa dobrovoľne alebo nútene bude musieť z bytu vypratať. Takýto svojimi dôsledkami závažný zásah do bytovej situácie žalovaného, by bol nielen v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V tomto smere je podľa názoru súdu garantované právo každého účastníka, aby sa jeho vec prejednála v konaní, v ktorom bude môcť predniesť všetky argumenty a predložiť všetky dôkazy na svoju obranu a až následne sa podrobiť rozhodnutím uloženej povinnosti (viď uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/150/2018 a sp.zn. 6Co/339/2018).

8. Žalobcovi prisvedčil, že nepriaznivú situáciu, ktorú vyvoláva žalovaný svojim správaním v bytovom dome sa snaží riešiť. Konštatoval, že v snahe čo najskôr mať situáciu vyriešenú, ale nemožno porušiť zákon, že vypratať nehnuteľnosť musí súd uložiť rozsudkom po tom, čo na podklade žaloby prebehne sporové konanie, že návrhom žiadaný výrok, nehnuteľnosť vypratať, nie je návrhom na neodkladnú úpravu pomerov, ale návrhom na konečné rozhodnutie vo veci, čoho sa nemožno domáhať cestou nariadenia neodkladného opatrenia.

9. Vzhľadom k uvedenému súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

10. Záverom súd uviedol, že domáhať sa ochrany svojho vlastníctva, ako i ochrany zdravia a bezpečnosti ostatných nájomníkov sa možno domáhať ešte predtým, než súd na podklade žaloby rozhodne o vypratání, ale inak, ako to bolo navrhované v tomto návrhu, že výrok navrhovaného neodkladného opatrenia treba formulovať tak, aby bolo zachované právo na bývanie žalovaného, a zároveň bolo učinené zadosť ochrane majetku žalobcu, ako aj ochrane zdravia iných osôb, ak hrozí škoda alebo iný škodlivý následok.

11. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa čl. 4 ods. 1, čl. 17 C.s.p. a ustanovenia § 251, § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva, hoci mu nárok na náhradu trov konania vznikol, keď súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, a teda žalovaný mal úspech v plnom rozsahu, avšak žalovanému v konaní žiadne preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky nevznikli, čo vylučovalo možnosť ich priznania, preto vychádzajúc z čl. 4 a čl. 17 C.s.p., podľa ktorého súd koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu, rozhodol súd už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

12. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/ a h/ C.s.p., nakoľko mal za to, že konanie trpí vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že uznesenie je zároveň nedostatočne odôvodnené.

13. V odvolaní opätovne poukázal na dôvody, ktoré ho viedli k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a to skutkové, ako aj právne. Zdôraznil, že súd odmietol poskytnúť žalobcovi rýchlu a účinnú právnu ochranu a to z dôvodu, že žiadna osoba nemôže byť zbavená svojho obydliá ako zákonom prípustným spôsobom bez ohľadu na to, že žalovaný býva v nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, že uloženie povinnosti vypratať prenajatý byt predstavuje konečné riešenie, neupravuje pomery, ale spor bez ďalšieho ukončí a vyhovením navrhovaného neodkladného opatrenia sa fakticky vytvorí stav, aký by nastal uložením povinnosti žalovanému meritórnym rozhodnutím predmetný byt vypratať. Tvrdil, že s právnym záverom súdu nesúhlasí a považuje ho za nesprávny a nespravodlivý. Ďalej

poukázal na predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia a tvrdil, že osvedčil dôvody na jeho nariadenie, ktoré spočívali v:

- nebezpečenstve hroziacej ujmy - ktoré je dané tým, že žalovaný ohrozuje ostatných nájomcov bytového domu, jeho správanie je nevypočítateľné, agresívne a nebezpečné pre ostatných nájomcov. Tieto skutočnosti žalobca preukazoval predloženými petíciami, potvrdením o podaní trestného oznámenia, lekárskou správou, ako aj zápisnicou z pracovnej porady a potrebe naliehavej a

- nevyhnutnej úpravy pomerov - ktorá spočíva v tom, že nenariadením neodkladného opatrenia zo strany súdu naďalej pretrvávajú obavy a strach ostatných nájomcov v bytovom dome, naďalej žalovaný bez právneho dôvodu užíva nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu, a konanie žalovaného je aj v dôsledku psychickej poruchy nevyspytateľné so stupňujúcou sa tendenciou, pričom môže dôjsť k vzniku k neodstrániteľných následkov. Žalobca zdôrazňuje, že terčom útokov žalovaného sú aj maloleté deti, ktorým vulgárne nadáva, osočuje ich a predstavuje pre nich hrozbu. Poukázal aj na to, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia pritom vyplýva, že súd považoval za osvedčené, že žalovaný užíva byt bez právneho dôvodu a svojim správaním ohrozuje ostatných nájomcov v predmetnom byte. Napriek tomu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Ďalej citoval z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie a to dôvodov, pre ktoré nemohol návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť, s ktorými sa žalobca nemohol stotožniť. Išlo o to, že takýto výrok neodkladného opatrenia by kopíroval meritórne rozhodnutie vo veci samej a že by boli porušené práva žalovaného na nedotknuteľnosť obydlia a právo na súkromie. Poukázal na znenie § 330 C.s.p., podľa ktorého možno nariadiť aj také neodkladné opatrenie, ktorého výrok bude totožný s výrokom vo veci samej, ak to povaha veci pripúšťa. Žalobca tvrdil, že súd neprímerane poskytol ochranu žalovaného aj napriek tomu, že nenariadením neodkladného opatrenia dochádza na druhej strane nielen k porušeniu práv žalobcu, ale navyše aj k porušovaniu práv ostatných nájomcov v bytovom dome. Zdôraznil, že žalobca užíva nehnuteľnosť po skončení doby nájmu neoprávnene a nemôže byť preto konaniu žalovaného za daného stavu poskytnutá právna ochrana, že tak ho súd postavil nielen nad vlastnícke právo žalobcu, ale aj nad práva všetkých nájomcov bytového domu. Nie je pritom zrejmé prečo, pokiaľ súd považoval za osvedčené, že zo strany žalovaného dochádza k ohrozovaniu ostatných nájomcov v bytovom dome, neposkytol ochranu ohrozeným a porušeným právam, ktorý rozsah a intenzita prevyšuje právo žalovaného na nedotknuteľnosť obydlia a súkromia. Podľa názoru žalobcu súd nezdôvodnil, z akého dôvodu sa rozhodol neposkytnúť ochranu hneď niekoľkým porušeným právam, ale výslovne hľadel iba na dodržiavanie práv žalovaného. Vzniká tak stav, kedy žalovaný bez právneho dôvodu užíva nehnuteľnosť už dva mesiace po skončení doby nájmu, a do času prerokovania žaloby môže táto doba predstavovať aj ďalší rok, žalovaný ohrozuje ostatných nájomcov v bytovom dome vrátane maloletých detí, žalovaný je agresívny, trpí duševnou poruchou, jeho správanie je nevyspytateľné, nájomcovia sú v neustálom strachu a strese, čo dospelo až do štádia, že boli nútení vyhľadať lekársku pomoc, hrozí riziko, že žalovaný sa dopustí konania, ktoré môže spôsobiť nezvratný následok, či už v podobe ublíženia na zdraví alebo škode na majetku. Pretože v prejednávanej veci boli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, a teda bola žalobcom osvedčená existencia nebezpečenstva hroziacej ujmy a potreba naliehavej a nevyhnutnej úpravy pomerov, nemôže byť relevantným argumentom pre zamietnutie návrhu skutočnosť, že povinnosť vypratať nehnuteľnosť môže byť uložená iba rozsudkom, nakoľko ide o konečné rozhodnutie vo veci.

14. V tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici 43Cob/61/2019, z ktorého odôvodnenia sčasti citoval, ako aj z uznesenia Okresného súdu Bratislava IV 4C/33/2018. Opakoval, že v danom prípade žalovaný neoprávnene užíva nehnuteľnosť a závažným spôsobom ohrozuje a porušuje práva ďalších osôb a že preto sú splnené všetky podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia a vyhovieť jeho návrhu v celom rozsahu. Navrhol uznesenie zmeniť a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť v celom rozsahu a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

15. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolanie nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a uznesenie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. Odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na dôvody ktoré v celom rozsahu odkazuje, pretože dôvody uznesenia sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie žalobcom.

16. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca je výlučným vlastníkom predmetného bytu a že bolo osvedčené medzi žalobcom a žalovaným, že existuje právny vzťah založený zmluvou o nájme bytu z 24.8.2016, na základe ktorej žalobca prenechal žalovanému do užívania predmetný byt, pričom uvedená zmluva bola uzatvorená na dobu určitú od 22.9.2016 do 30.9.2019 a rovnako, že žalovaný svojim správaním ohrozuje ostatných nájomcov v predmetnom bytovom dome. Rovnako však vzal do úvahy, vychádzajúc zo znenia § 330 C.s.p., že možno nariadiť aj také neodkladné opatrenie, ktorého výrok bude totožný s výrokom vo veci samej, avšak to len za splnenia podmienky, že to povaha veci pripúšťa. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že súd je povinný vždy individuálne vyhodnotiť, či povaha veci pripúšťa nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia z hľadiska totožnosti výrokov. V prejednáwanej veci súd prvej inštancie správne so zreteľom na posúdenie dôvodnosti predmetného neodkladného opatrenia mal za dôležité to, že žalovaný má v nehnuteľnosti, ktorej vypratania sa domáha svoje obydlie a že ide o ústavou chránené právo každého človeka ne dotknuteľnosť obydlia a právo na súkromie (čl. 16, 21 Ústavy SR), ktorá sa prejavuje, že žiadna osoba nemôže byť zbavená svojho obydlia inak ako zákonom prípustným spôsobom bez ohľadu na to, či žalovaný býva v nehnuteľnosti bez právneho dôvodu a že fakticky vyhovením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia by sa vytvoril rovnaký stav, aký by nastal uložením povinnosti žalovanému meritórnym rozhodnutím predmetný byt vypratať, že by vo svojom dôsledku išlo o závažný zásah do bytovej situácie žalovaného. Je potrebné obzvlášť poukázať na záver súdu prvej inštancie, že v snahe čo najskôr mať situáciu vyriešenú nemožno v tomto prípade porušiť zákon, že vypratať nehnuteľnosť musí súd uložiť rozsudkom potom, čo na podklade žaloby prebehne sporové konanie a že návrhom žiadaný výrok nehnuteľnosť vypratať nie je návrhom na neodkladnú úpravu pomerov, ale návrhom na konečné rozhodnutie vo veci, čoho sa nemožno domáhať cestou nariadenia neodkladného opatrenia.

17. Z vyššie uvedených dôvodov sú argumenty žalobcu nedôvodné. K správnym dôvodom uvedeným v uznesení je potrebné dodať, že v súvislosti s výrokom neodkladného opatrenia, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej, musí súd zobrať do úvahy aj povahu veci, ktorá by totožnosť predbežného a konečného výroku pripúšťala.

18. Od účinnosti nového Civilného sporového poriadku, t. j. od 1. júla 2016 je priamo v § 330 ods. 2 C.s.p. *expressis verbis* vyjadrené, že súd môže nariadiť aj také neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

19. Kritériom pre akceptovateľnosť takéhoto rozhodnutia je to, že totožnosť výrokov pripúšťa povaha veci.

20. Súd je povinný vždy individuálne vyhodnotiť, či povaha veci pripúšťa nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia z hľadiska totožnosti výrokov.

21. V danom prípade odvolací súd podáva, že vyhovením navrhovaného neodkladného opatrenia sa fakticky vytvorí rovnaký stav, aký by nastal uložením povinnosti žalovanému predmetný byt vypratať meritórnym rozhodnutím. Žalovaný by bol povinný vypratať byt už okamihom doručenia neodkladného opatrenia (§ 332 ods. 1 C.s.p.), ktoré nie je výsledkom dokazovania medzi stranami sporu, ohľadom sporných skutočností, ale iba na základe osvedčenia základných relevantných okolností.

22. Odvolací súd je toho názoru, že takýto svojimi dôsledkami závažný zásah do bytovej situácie žalovaného, by bol nielen v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

23. V tomto smere je podľa názoru odvolacieho súdu garantované právo každého účastníka, aby sa jeho vec prejedнала v konaní, v ktorom bude môcť predniesť všetky argumenty a predložiť všetky dôkazy na svoju obranu a až následne sa podrobiť rozhodnutím uloženej povinnosti.

24. Odvolaciemu súdu sa žiada poznamenať, že zásadná právna otázka, ktorú je potrebné riešiť, je stret práva vlastníka bytu na ochranu vlastníctva s právom žalovaného na bývanie.

25. Každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Vlastníctvo zaväzuje. Nesmie byť zneužitá na ujmu práv druhých alebo v rozpore so zákonom

chránenými záujmami spoločnosti. Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; zvlášť sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje (§ 126 ods. 1 OZ).

26. Právo na bývanie je základným ľudským právom.

27. Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ).

28. K obmedzeniu základných práv či slobôd, i keď (ich) ústavná úprava obmedzenie nepredpokladá, môže dôjsť v prípade ich kolízie. Základná je v tejto súvislosti maxima, podľa ktorej základné právo či slobodu možno obmedziť iba v záujme iného základného práva či slobody. V prípade záveru o opodstatnenosti priority jedného z dvoch v kolízii stojacich základných práv, je nutnou podmienkou konečného rozhodnutia rovnako využitie všetkých možností minimalizácie zásahu do druhého z nich. Tento záver možno vyvodiť aj z ustanovenia čl. 4 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd.

29. Z povahy veci je zrejmé, že takéto rozhodnutie neprichádza do úvahy v prípade vypratania bytu, lebo predmetnú vec je treba prejednať v konaní, v ktorom bude môcť každá zo strán sporu predniesť svoje argumenty a predložiť všetky dôkazy na svoju obranu a následne bude môcť súd prvej inštancie vydať rozhodnutie vo veci samej, v ktorom bude riešená aj otázka súvisiaca s vypratáním bytu, t.j. či žalovanému svedčí alebo nesvedčí bytová náhrada.

30. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, preto stranám náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná.

31. Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).